

Αρχίζουν να ζεσταίνονται σιγά-σιγά οι «μηχανές» του εργατικού κινήματος, καθώς τις επόμενες εβδομάδες έχουν προκηρυχθεί απεργιακές κινητοποιήσεις. Η πρώτη σημαντική μάχη δίνεται στο χώρο του δημόσιου τομέα, με την 24ωρη πανδημοσιούπαλληλική απεργία που έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ για τις 24 Νοεμβρίου, ενώ για την ίδια ημερομηνία πέρα από την 24ωρη απεργία των ναυτεργατών που έχει κηρύξει η ΠΝΟ, γίνεται προσπάθεια να συγκεντρωθούν δυνάμεις ακόμα και σωματεία του ιδιωτικού τομέα και τη νεολαία της εργασιακής περιπλάνησης, ώστε να λάβει όσο είναι δυνατό ευρύτερα πανεργατικά χαρακτηριστικά η κινητοποίηση αυτή.

Σε σχολεία, νοσοκομεία, δήμους και άλλους χώρους του Δημοσίου γίνονται γενικές συνελεύσεις με στόχο την επιτυχία της απεργίας, ώστε να περάσει το μήνυμα της αντίστασης και της εργατικής απειθείας ενάντια στο νέο γύρο επιδρομής στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα που ετοιμάζουν κυβέρνηση, εργοδοσία και τρόικα.

Οι προσπάθειες του αστικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού σε ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ να συνεχιστεί η αγωνιστική και απεργιακή απραξία αυτή τη φορά έπεσαν στο κενό. Οι δυνάμεις των Παρεμβάσεων έδωσαν σκληρή μάχη στην ΑΔΕΔΥ αλλά και στη βάση των εργαζόμενων ώστε να μην περάσει η γραμμή Παναγόπουλου και Σία για «κατάργηση» της απεργίας στις 24/11 και μετάθεσή της στις 8 Δεκεμβρίου. Εδώ πάντως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το εξής: Οι απεργίες δεν είναι μεταφερόμενες ημέρες, αλλά κρίσιμοι κόμβοι αγώνα που καλούνται οι εργαζόμενοι να τους πάρουν στα χέρια τους ώστε να έχουν επιτυχία. Δεν πρόκειται λοιπόν για σκιαμαχία παρατάξεων γύρω από μια ημέρα, έτσι για να γίνει κάτι. Το μεροκάματο του εργάτη και του υπάλληλου είναι πολύτιμο στις μέρες μας για να παίζει κανείς με αυτό. Ούτε και μπορεί ανενόχλητη η ηγεσία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ να σπάει την ενωτική διάθεση της εργατικής βάσης για κοινό αγώνα όλων των εργαζόμενων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, επιχειρώντας να εκφυλίσει μια απεργία, μεταθέτοντάς την ακόμα και πιθανώς μετά την ψήφιση των αντεργατικών μέτρων. Να επισημανθεί εδώ η δήλωση Τσίπρα περί κλεισίματος της συμφωνίας έως τις 5 Δεκεμβρίου, δηλαδή τρεις ημέρες νωρίτερα από την απεργία της ΓΣΕΕ.

Σε αυτή την εξέλιξη ιδιαίτερα αρνητικός είναι ο ρόλος που έπαιξαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Μπορεί να μην στήριξαν αυτή τη γραμμή στη ΓΣΕΕ, όπως έκαναν οι άλλες παρατάξεις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΜΕΤΑ, αλλά στην ΑΔΕΔΥ ήταν αυτές που έθεσαν θέμα ψευδεπίγραφης «ενότητας» στο όνομα της οποίας ζήτησαν να μετατεθεί για άλλη μια φορά, όπως συνέβη και στις 10 Νοεμβρίου, η απεργία, όπως δηλαδή επέτασε η ηγεσία της ΓΣΕΕ.

Όμως το τραγελαφικό στην στάση του ΠΑΜΕ είναι ότι στα σωματεία και τις ομοσπονδίες του ιδιωτικού τομέα, ακόμα και σε αυτές που ήδη είχαν αποφασίσει για απεργία στις 24/11 επανήλθε προτείνοντας αλλαγή της απεργίας και αποφασίζοντας για τις 8/12! Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ομοσπονδία λογιστών ΠΟΛ που είχε αποφασίσει για 24/11 αλλά η ηγεσία της που ελέγχεται από το ΠΑΜΕ άλλαξε την απόφαση για 8/12! Στο Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων, με γραφειοκρατικό τρόπο ανατράπηκαν οι αποφάσεις που λήφθηκαν στη γενική του συνέλευση για απεργία στις 24 Νοέμβρη. ΠΑΜΕ και άλλες δυνάμεις, χωρίς νέα συνέλευση, άλλαξαν εν μία νυκτί την απόφαση μεταφέροντάς την στις 8/12, όπως κατήγγειλε η

Ταξική Ενότητα Ιωαννίνων.

Κι όμως, υπήρχαν οι προϋποθέσεις να πάνε αλλιώς τα πράγματα. Ωστε η απεργία στις 24/11 να είναι μια αποφασιστικά αφετηρία αγωνιστικής ανάτασης με προοπτική άμεσης κλιμάκωσης με νέα πανεργατική απεργία, καταλήψεις δημοσίων χώρων, και έναν πλούτο μορφών πάλης που θα προέκυπταν μέσα από την ίδια την εργατική αυτενέργεια στους χώρους δουλειάς. Με αυτό το σκεπτικό θα υλοποιήσουν με όλες τους τις δυνάμεις οι αγωνιστές του μαχόμενου εργατικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Η πρωτοβουλία για τον συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων είχε προτείνει στη λογική καμιά αναμονή και εμπιστοσύνη στις κυβερνητικές ενέργειες, αλλά να πάρουμε εμείς την κατάσταση στα χέρια μας, ένα πολύπλευρο αγωνιστικό σχέδιο διάρκειας και κλιμάκωσης, λαμβάνοντας υπόψη το αρνητικό παράδειγμα της απεργίας-φάντασμα του ασφαλιστικού. Το σχέδιο αυτό ενάντια στο εργασιακό και όλα τα αντιλαϊκά μέτρα δεν έπρεπε να αρχίσει και να τελειώσει τις ημέρες της ψήφισης, αλλά να ξεκινήσει έγκαιρα και να έχει συνέχεια και κλιμάκωση.

Τι πρέπει να κάνουμε εδώ που είναι τα πράγματα; Η πρώτη κρίσιμη μάχη πρέπει να δοθεί και θα δοθεί με επιτυχία στο Δημόσιο με την απεργία και την συγκέντρωση-διαδήλωση των σωματείων, κόντρα στο σχεδιασμό ξεφουσκώματος και ήττας των ηγεσιών της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Η αγωνιστική απραξία και η αμηχανία πρέπει να σπάσουν, να γεννηθούν διαθέσεις αντίστασης και μάχης, να αρχίσουν οι πρώτες συνολικές αναμετρήσεις. Υπό αυτό το πρίσμα, οι εργαζόμενοι πρέπει να δώσουν μαχητικό παρών στην μεγάλη αντιπολεμική αντιιμπεριαλιστική διαδήλωση κατά της επίσκεψης Ομπάμα, στην πορεία του Πολυτεχνείου και λίγες μέρες μετά στην απεργία στις 24/11.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ στις 13/11